

Doblo na Měú Žatec
Dne: 27.6.2020
7768612020

č. j. 15 A 16/2019-85

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSU EK
MÉNEM PU LI

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy [redacted]
a soudců [redacted] ve věci [redacted]

žalobce: [redacted]

proti

žalovanému: **Městský úřad Žatec,**
sídlem náměstí Svobody 1, 438 01 Žatec,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou v zákonem stanovené lhůtě se žalobce prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost obnovit zápis registrace Honebního společenstva Žiželice v rejstříku honebních společenstev k datu 1. 3. 2018. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení. Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Žalobu podal žalobce společně s Honebním společenstvem Žiželice, nicméně jeho žalobu soud usnesením ze dne 16. 6. 2020, č. j. 15 A 16/2019-81, které nabylo právní moci dne 17. 6. 2020, vyloučil k samostatnému řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalobce je vlastníkem několika pozemků, které byly součástí honitby, kde se pohyboval. Dotazem ho informovali, že v Žiželici nedobrovolně skončí práva ani dne honební společenstvo, neboť dne 1. 3. 2018 došlo k výmazu Honebního společenstva Žiželice z rejstříku honebních společenstev. Tímto výmazem se žalobce cítil být zkrácen na svých právech, neboť se nemůže se svým nárokem na náhradu škody způsobené zvěří na jeho pozemcích obrátit na odpovědný subjekt podle zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“). Podle žalobce byl zásah nezákonný, neboť výmaz honebního společenstva nebyl proveden v souladu s § 25 zákona o myslivosti, nebylo provedeno jeho zrušení s likvidací, o výmazu nebyl nikdo informován, žalobce se o něm dozvěděl až doručením přípisu ze dne 8. 11. 2018.
3. Závěr žalovaného, že Honební společenstvo Žiželice zaniklo ve smyslu § 69 odst. 2 zákona o myslivosti, považoval žalobce za nesprávný. Upozornil na rozhodnutí o uvedení honitby do seznamu o myslivosti a přitom uvedl, že na jeho základě bylo v honitbě Žiželice provedeno změny, ačkoliv zákonem č. 500/2004 Sb., o správním řízení, není stanoveno, že správní orgán musí být informován o změně, a že Honební společenstvo Žiželice, které bylo zrušeno před čtrnácti lety, a vykonávalo právo myslivosti, nabývalo práva v zásah z tohoto práva poškodil. Žalobce podle nerespektuje ani usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 42/2018-33 a jedná zcela svévolně.
4. Žalobce měl za to, že stanovy Honebního společenstva Žiželice ze dne 7. 2. 2013 byly v souladu s § 26 zákona o myslivosti ve znění účinném v době, kdy byly přijímány. Podotkl, že novela provedená zákonem č. 59/2003 Sb. již neobsahovala žádnou sankci za neuvedení stanov do souladu s novelizovaným zněním zákona, tudíž se na ni vztahuje pravidlo o neplatnosti ustanovení, které je v rozporu se zákonem, a užití ustanovení zákona bez dalších sankcí. Žalobce namítal, že žalovaný při výkladu zákona nesprávně využil analogii v neprospěch Honebního společenstva Žiželice, a upozornil na to, že stejné znění stanov má 60 % honebních společenstev v oblasti, kde státní správu myslivosti vykonává žalovaný, avšak u jiných subjektů nebyla přijata žádná opatření a zánik podle § 69 odst. 2 zákona o myslivosti žalovaný tvrdil jen u Honebního společenstva Žiželice. Žalobce uzavřel, že toto honební společenstvo vzniklo podle dosavadních právních předpisů a v rozhodné době byly splněny podmínky § 69 odst. 1 a 2 zákona o myslivosti, tudíž nebylo vydáno konstitutivní rozhodnutí, ale pouze deklaratorní, a samotná skutečnost, že Honební společenstvo Žiželice není v současné době zapsáno v registru honebních společenstev, neznamená, že neexistuje.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce může podat návrh na přičlenění svých pozemků k jiné honitbě podle § 30 odst. 1 zákona o myslivosti, a požadovat pak náhradu za případné škody po uživateli honitby, ke které budou pozemky přičleněny. Zánik Honebního společenstva Žiželice proto podle žalovaného přímo neomezuje žalobcovo právo na náhradu škody způsobené zvěří, neboť není vázáno výhradně na existenci Honebního společenstva Žiželice, které navíc svou honitbu do doby pronajímalo jinému vlastníci. Žalovaný konstatoval, že Honební společenstvo Žiželice zaniklo ve smyslu přechodných ustanovení zákona o myslivosti, nikoli zrušením podle § 25 tohoto zákona. Žalovaný uzavřel, že žalobcovo právo na eliminaci škod

Shodu s prvopisem potvrzuje

půs
zej

hl
ol

3
a nás
no, a

o
n

19
ce

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v
postupem výslovně souhla
as s t
má s

7. u na ochranu před
ř. s. Žalobou na o

o určení toho, zda zásah b
v době zásahu. le § 87
nezákonný, a t i takov

8. místě pře že po přezkoumání s o a níh u, k exi
ání to roz (nebot' jde o žalobu do k z že ba

9. P tury
je a to

zemcích nevyk
aní nemá na

přímo nes s m
tev, nebot' o ní

. sám byl
být p za
ne
ob ve
jné

Shodu s prvopisem potvrzuje

(K.f.č. 1 - rozsudek)

moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů. Žalobce se tak případně mohl domáhat náhrady škody podle tohoto zákona.

12. Žalobce by rovněž měl mít na paměti, že podle § 53 věty první a druhé zákona o myslivosti platí, že „[v]lastník, popřípadě nace honebního pozemku činí přiměřená opatření k zabránění škod působených zvěří, p... však nesmí být zvěř zraňována. Stejná opatření může učinit se souhlasem vlastníka honebního pozemku uživatel honitby.“ Toto ustanovení zákona o myslivosti tedy předpokládá přímé aktivní působení vlastníka honebního pozemku k zabránění vzniku škod, přičemž uživatel honitby smí taková opatření činit jen se souhlasem vlastníka. Žalobce jako vlastník honebního pozemku tedy měl povinnost průběžně sledovat, zda nevzniká škoda, a sám činit příslušná opatření k zabránění vzniku škod, pokud nebyl ze strany uživatele honitby žádán o souhlas s opatřeními k předcházení škodám. Pokud by žalobce takto postupoval, jistě by včas (a nikoli s delším časovým odstupem) zjistil, že na jeho pozemcích nikdo myslivecky nehopodaří, a poté se mohl obrátit na žalovaného, aby zjednal nápravu. V žádném případě tedy žalobcem tvrzený zásah do jeho práv přímo nesouvisí s výmazem Honebního společenstva Žiželice z rejstříku honebních společenstev, a proto není splněna hned první podmínka nutná k tomu, aby mohlo být žalobě vyhověno.
13. K ostatním žalobcovým argumentům soud připomíná, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „... žalobce musí tvrdit zkrácení na svých vlastních subjektivních právech, tj. musí jít o subjektivní práva nále žalobci, nikoliv třetí osobě“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2013, č. j. 8 As 40/2013-27, nebo ze dne 26. 11. 2009, č. j. 5 As 95/2008-73, případně usnesení rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, publ. pod č. 906/2006 Sb. NSS, vše dostupné na www.nssoud.cz). S tímto právním názorem se zdejší soud plně ztotožňuje a dodává, že ani v projednávané věci žalobci nepřísluší namítat pochybení žalovaného při výmazu Honebního společenstva Žiželice z rejstříku honebních společenstev, neboť těmito tvrzenými pochybeními nebyl na svých právech zkrácen žalobce, nýbrž právě a jen Honební společenstvo Žiželice, jemuž uplatňování takových námitek na rozdíl od žalobce přísluší.
14. Žalobcem navržené dokazování soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. pro nadbytečnost neprovedl, neboť nebylo způsobilé jakkoli ovlivnit výše uvedené závěry soudu.
15. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že výmazem Honebního společenstva Žiželice z rejstříku honebních společenstev žalovaný přímo nezasáhl do žalobcových práv, tedy se ve vztahu k žalobci nedopustil tvrzeného nezákonného zásahu. Za dané procesní situace soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje

no sí stě
bo kt za
e z ch on

, m atel,
kol ické


za ční s
tku úče
nss cz.


šší sp
ního

soud.
u lze

ilní symbol pro
na jeho inter

Ústí nad Labem 24. června 2020


předseda senatu

Shodu s prvopisem potvrzuje 

(K.ř.č. 1 - rozsudek)